

Litera Túra

CLAUDE STEINER: MELEG BOLYHOS MESE

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer régen két nagyon boldog ember, úgy hívták Őket, hogy Tamás és Margit. Volt nekik két gyermekük, Jancsi és Juli.

Hogy megértsétek milyen boldogok voltak, tudnotok kell, milyen is volt az élet akkoriban.

Tudjátok azokban az időkben mindenki kapott születésekor egy puha Bolyhos Zacskót. Ahányszor az ember belenyúlt ebbe a zacskóba, ki tudott onnan venni egy Meleg Bolyhost.

A Meleg Bolyhosokra nagyon nagy szükség volt, mert ha valaki ilyen Meleg Bolyhost kapott, azon előmlött a melegség és a puhaság.

Azokra az emberekre, akik nem jutottak rendszeresen Meleg Bolyhoshoz, az a veszély leselkedett, hogy hátfájások lesznek, ettől összetöpörödnek és meghalnak.

Azokban az időkben nagyon könnyű volt Meleg Bolyhosokat kapni. Akárhányszor az ember úgy érezte, odamehetett a másikhoz, és azt mondhatta: Szeretnék egy Meleg Bolyhost! Akkor csak benyúltál a zacskódba, és kihúztál egy Meleg Bolyhost, akkorát, amely egy kislány markában is elfér. Ahogy a Bolyhos meglátta a napvilágot, mosolyogni kezdett és nagy bozontos Meleg Bolyhossá növekedett.

Akkor aztán rátetted az illető vállára, fejére vagy ölébe, és az belesimult, ráolvadt a bőrére, és az egész testében jó érzéssel töltötte el.

Az emberek mindig kérték egymástól a Meleg Bolyhosokat, és mivel mindig szabadon hozzájutottak, nem okozott gondot eleget kapni

belőlük.

Mindig tele volt velük a környék, és emiatt mindenki többnyire boldog volt és meleget és lágytságot érzett.

Egyszer egy gonosz Boszorkány járt arra. Dühbe gurult, amiért mindenki olyan boldog volt, hogy senki nem vásárolt nála szerelmi bájjalt és csodatevő balsamokat. A Boszorkány nagyon okos volt és egy nagyon gonosz tervet eszelt ki.

Egy szép reggelen odalopódzott Tamáshoz, míg Margit a kislányukkal játszott a fülébe súgta: „Nézd csak, Tamás, látod azt a sok Bolyhost, amiket Margit ad Julinak? Tudod, ha így folytatja, végül ki fog fogyni belőlük és egy sem marad számodra.”

Tamás meghökkent. „Azt akarod mondani, hogy nem lesz mindannyiszor egy Meleg Bolyhos a zacskóban, ahányszor csak belenyúlunk?”- kérdezte a Boszorkánytól. „Nem bizony, egyáltalán nem,” – felelte a boszorkány - „és ha egyszer kifogytál, akkor annyi. Több már nem lesz.” Ezzel a boszorkány kárörvendő kacajjal elszállt.

Tamás szívére vette a dolgot és elkezdte figyelni, hányszor ad Margit valaki másnak Meleg Bolyhost. Végül nagyon elkezdett aggódni és ingerült lett, mert nagyon szerette Margit Meleg Bolyhosait, és nem akart lemondani róluk. Azon kezdett gondolkodni, hogy nem helyes, ha Margit minden Meleg Bolyhosát a gyerekekre meg másokra költi.

Ahányszor csak Margit valaki másnak adott egyet, Tamás elkezdett panaszkodni, és mivel Margit nagyon szerette Őt, nem adott már

Litera Túra

olyan gyakran másoknak Meleg Bolyhosokat, neki tartalékolta őket.

A gyerekek látták ezt és hamarosan megtanulták, hogy rossz dolog Meleg Bolyhosokat adni ahányszor csak kérnek minket, vagy kedvünk van hozzá. Ők is nagyon elővigyázatosak lettek. Középről figyelték szüleiket, és ahányszor csak azt érezték, hogy szüleik túl sok Meleg Bolyhost adnak másoknak, Ők is ellenkezni kezdtek.

Egyre inkább azon aggódtak, hogy túl sok Meleg Bolyhost adnak ki a kezükből. Bár minden alkalommal találtak egy Meleg Bolyhost, ahányszor csak belenyúltak a zacskójukba, egyre kevesebbszer nyúltak bele és egyre fősvényebbé váltak. Csakhamar az emberek észrevették a Meleg Bolyhosok hiányát és kezdtek kevesebb melegséget és lágyágot érezni. Elkezdtek összetöporodni, és volt, aki bizony meg is halt a Meleg Bolyhosok hiányától.

Egyre többen mentek a boszorkányhoz bájitalt és balzsamot venni, habár úgy tűnt, ezek sem segítenek.

Nos, a helyzet tényleg nagyon rosszra fordult. A gonosz boszorkány nem akarta igazából, hogy az emberek meghaljanak (mert halott emberek nem tudnak balzsamot és bájitalt venni), így hát új tervet eszelt ki.

Mindenkinek adott egy zacskót, ami nagyon hasonlított a Bolyhos Zacskóhoz, csak ez hideg volt, míg a Bolyhos Zacskó meleg. A boszorkány zacskójának belsejében Hideg Szúrósok voltak. Ezekről a Hideg Szúrósoktól az ember nem melegséget és lágyágot érzett,

hanem hideget és szúrást.

Viszont megóvták az embert az összetöporodéstől. Így aztán ettől kezdve, ha valaki azt mondta „Kérek egy Meleg Bolyhost”, az emberek, akik féltek, hogy kimerítik készleteiket, azt felelték: „Nem tudok Meleg Bolyhost adni neked, nem kérsz inkább egy Hideg Szúróst?”

Előfordult, hogy két ember találkozott, arra gondoltak, hogy Meleg Bolyhoshoz juthatnának, de egyikük vagy másikuk meggondolta magát és a végén Hideg Szúrósokat adtak egymásnak. Így történt, hogy míg kevesen haltak meg, sokan voltak boldogtalanok, és hidegnek és szúrósnak érezték magukat.

A helyzet nagyon bonyolulttá vált. A Meleg Bolyhosok, amikről eddig azt gondolták, elérhetők, mint a levegő, rettentő értékessé váltak. Emiatt az emberek mindenféle dolgokat megtettek, hogy hozzájuk jussanak.

Mielőtt a boszorkány megjelent, az emberek gyakran hárman, négyen, öten összejöttek, és sose tartották számon ki ad Meleg Bolyhost kinek. A boszorkány jövele után az emberek kezdtek párokra szakadozni, és Meleg Bolyhosaikat kizárólag egymás számára tartogatták.

Azok, akik megfélelkeztek magukról, és egy Bolyhost adtak valaki másnak, büntudatot érezték, mert tudták, hogy partnerük valószínűleg megérzi a veszteséget. Azoknak, akik nem találtak bőkezű partnerre, meg kellett venniük a Bolyhosokat, és hosszú órákig kellett dolgozniuk a pénzért.

Litera Túra

Egy másik dolog is történt. Néhány ember a Hideg Szúrósokat –ezek korlátlanul és szabadon beszerezhetők voltak – pelyhekkkel és fehér festékkel vonva be őket, Meleg Bolyhosként adta tovább.

Ezek a Meleg Bolyhos utáztatok valójában Műanyag Bolyhosok voltak, és további nehézséget okoztak. Például két ember összejött és szabadon cserélt Műanyag bolyhost, amitől feltehetően jól kellett volna érezzék magukat, ehelyett rossz érzéssel váltak el. Minthogy azt hitték, Meleg Bolyhosokat cserélnek, az embereket ez nagyon megzavarta, és nem jöttek rá, hogy amiatt van hideg szúrós érzésük, hogy sok Műanyag Bolyhost kaptak.

Tehát a helyzet nagyon lehangoló volt, és mindez akkor kezdődött, amikor a boszorkány elhitette az emberekkel, hogy egy napon, mikor a legkevésbé várják, megeshet, hogy belenyúlnak Bolyhos Zacskjukba és nem találnak benne Meleg Bolyhost.

Nem rég egy kedves, erős, telt és mosolygós asszony jött erre a boldogtalan vidékre. Úgy tűnt, nem hallott még a boszorkányról, és nem aggódott amiatt, hogy a Meleg Bolyhosok kifogyhatnak.

Szabadon adta őket, még akkor is, ha nem kérték. Az emberek elnevezték Dús Asszonynak. Néhányan kifogásolták, mert arra tanította a gyerekeket, hogy nem kell félniük a Meleg Bolyhosok elfogyásától.

A gyerekek nagyon szerették Őt, mert jól érezték magukat körülötte. Ők maguk is elkezdtek Meleg Bolyhosokat adni, amikor

csak kedvük tartotta.

A felnőtteket aggasztotta a dolog, és elhatározták, hogy törvényt hoznak a gyerekek védelmében, nehogy elfecséreljék Meleg Bolyhos készleteiket. A törvény bűncselekménynek minősítette, ha valaki nemtörődő módon, és engedély nélkül adja ki a Meleg Bolyhosait.

Sok gyerek azonban látszólag nem tudta, vagy nem törődött ezzel, és a törvény ellenére folytatta a Meleg Bolyhosok egymásnak adását, ahányszor csak kedve támadt és mindig, hogyha kérték rá.

Minthogy nagyon-nagyon sok gyerek volt – csaknem annyi mint felnőtt – úgy nézett ki a dolog, hogy a gyerekek rátaláltak saját útjukra.

Mostanában nehéz megmondani, mi fog történni. Vajon a felnőttek is csatlakoznak majd a Dús Asszonyhoz és a gyerekekhez, és megkockáztatják, marad-e annyi Bolyhos, amennyi kell?

Vajon Tamás és Margit felidézve azokat a napokat, amikor olyan boldogok voltak és a Meleg Bolyhosok korlátlanul álltak rendelkezésre, újra elkezdi szabadon osztani a Meleg Bolyhosokat?

A harc elterjedt a földön és valószínűleg ott is folyik, ahol Te élsz. Ha akarsz, Te is csatlakozhatsz hozzá azzal, hogy szabadon adod és kéred a Meleg Bolyhosokat, és hogy olyan szerető és egészséges ember vagy, amilyen csak lehetsz.

